

Jókai Anna: A szeretet próbatétele

2015 december 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

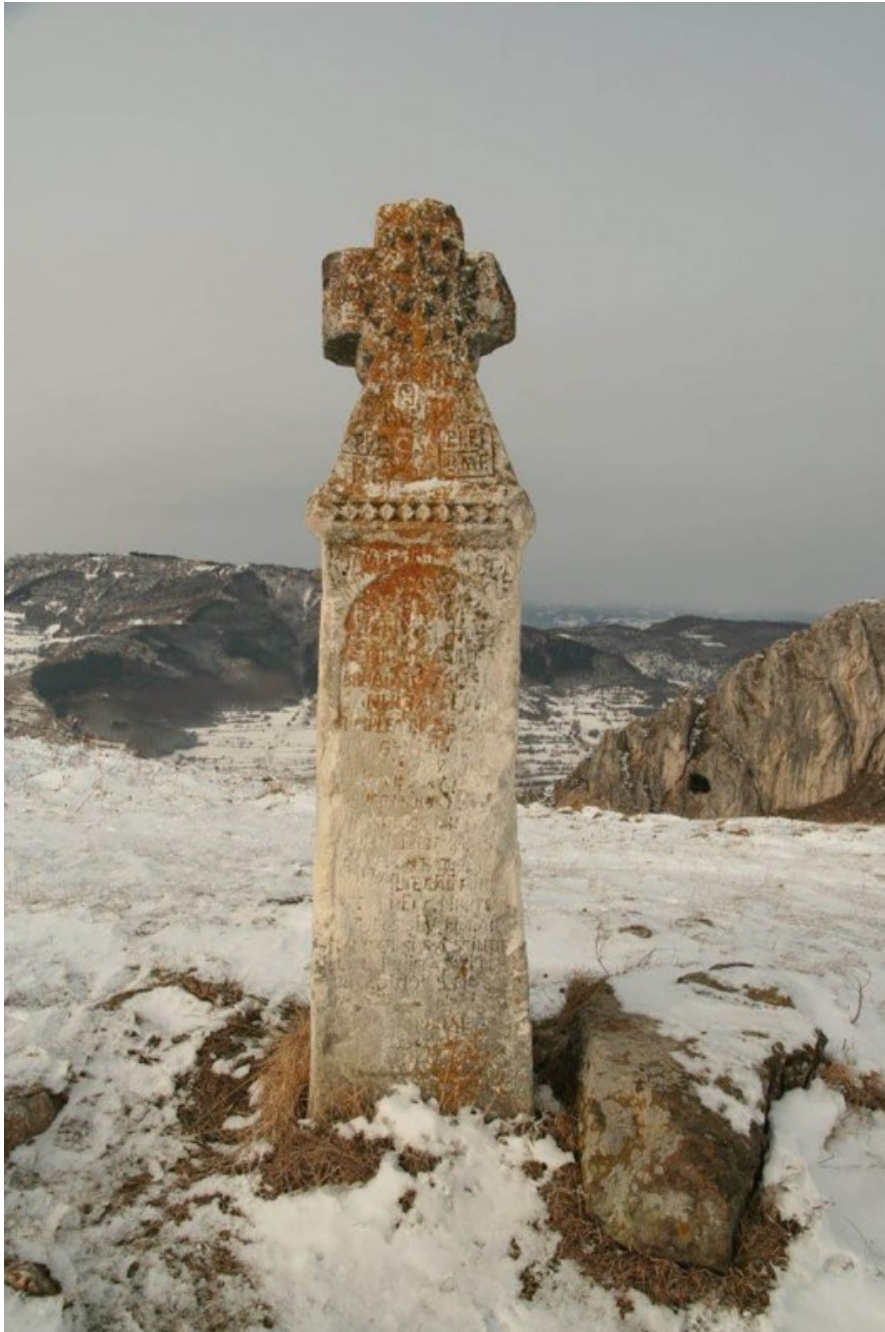
Mérték

A karácsonyban éppen a lényege a legsérülékenyebb: a szeretet. Hétköznap könnyebb szeretni.

Ma ezt jobban, holnap azt, ahogy az élet sodrása adja. Akit kicsuktunk tegnap, ma még kárpótolhatjuk. Akit ma észre se vettünk, holnap nyájasan meglapíthatjuk a hátát, „helló...” Megbocsátható a szórakozottságunk, a

mulasztásaink pótolhatók.

Elnézzük, ha hanyagolnak, megértjük, „nem volt rá id?”. Az egymásnak juttatott morzsákért is hálásak vagyunk, hiszen muszáj rohanni (remélhetően nem mókuserékben), fölgyorsult minden, pereg a nyelvünk, a szótagok egymásba akadnak, meresztgetjük a szemünket, széles mozdulattal nyomatékosítjuk: „Figyelj hát, ember! Sietek.” Ajándékot se várunk, már egy kókadt hóvirág is jólesik... A kötelező látogatásokat beosztjuk: heti félóra a szülőkre, ugyanannyi a nagyira, csak havonta. Jóéjpuszi a gyerekeknek, gyorsan lezavart „házastársi ölelés”. SMS-üzenet az exnek, aktuális ügyekben. A kollégák névnapját, a „főnökét” észben tartjuk, ellenfeleinket csak megindokolva szidalmazzuk, tárgyilagossá szelídítjük a gyűlöletet. Tudunk ám mi szeretni!

Ez a jobbik eset, ha van családjunk. Ha nincs, elhiszük a havernak, hogy barát. A televíziót elléptetjük partnerré. Nem érünk rá tündni. Bepalackozzuk, dugóval lezárjuk a szomorúságot. Munka van, feladat feladat hátán. A hajsza hatásos kábítószer. Minden napra elírt túlélőprogram mozgat. Már az udvariasság is szeretetnek minősül, a szimpla, pletykaéhes kíváncsiság szinte érdeklődésnek látszik. Ki lehet bírni a hétköznapokat a felületes szeretettel.

De aztán – nincs pardon – jön az ünnep. S minden ünnepek közt a legbőkezűbb és egyben legsóvárabbb: a Szent Karácsony. Az Este. Amikor hosszú vajúdás után felsír a Gyermek: jövőd sorsát siratja; majd elnyugszik, és a

lehet? legnagyobb szeretetet, áldozatból szeretni, a világnak felkínálja. Az eddig így-úgy féken tartott szeretetvágy előnti a fázó lelket, jeget olvaszt, és egyszerre a csorbítatlan teljességre áhítozik; a hiányt önzéssel akarja betölteni. Kerítést húz a fény köré: legyen együtt a család. Csak a család. Az egész család. Fölrémlik a múlt id?k emléke.

Ma ezt jobban, holnap azt, ahogy az élet sodrása adja. Akit kicsuktunk tegnap, ma még kárpótolhatjuk. Akit ma észre se vettünk, holnap nyájasan meglapíthatjuk a hátát, „helló...” Megbocsátható a szórakozottságunk, a mulasztásaink pótolhatók.

Elnézzük, ha hanyagolnak, megértjük, „nem volt rá id?”. Az egymásnak juttatott morzsákért is hálásak vagyunk, hiszen muszáj rohanni (remélhet?en nem mókuserékben), fölgyorsult minden, pereg a nyelvünk, a szótagok egymásba akadnak, meresztgetjük a szemünket, széles mozdulattal nyomatékosítjuk: „Figyelj hát, ember! Sietek.” Ajándékot se várunk, már egy kókadt hóvirág is jólesik... A kötelez? látogatásokat beosztjuk: heti félóra a szül?kre, ugyanannyi a nagyira, csak havonta. Jóéjpuszi a gyerekeknek, gyorsan lezavart „házastársi ölelés”. SMS-üzenet az exnek, aktuális ügyekben. A kollégák névnapját, a „f?nökét” észben tartjuk, ellenfeleinket csak megindokolva szidalmazzuk, tárgyilagossá szelídítjük a gy?löletet. Tudunk ám mi szeretni!

Ez a jobbik eset, ha van családuknak. Ha nincs, elhisszük a havernak, hogy barát. A televíziót el?léptetjük partnerré. Nem érünk rá t?n?dni. Bepalackozzuk, dugóval lezárjuk a szomorúságot. Munka van, feladat feladat hátán. A hajsza hatásos kábítószer. Minden napra el?írt túlél?program mozgat. Már az udvariasság is szeretetnek min?sül, a szimpla, pletykaéhes kíváncsiság ?szinte érdekl?désnek látszik. Ki lehet bírni a hétköznapiakat a felületes szeretettel.

De aztán – nincs pardon – jön az ünnep. S minden ünnepek közt a legb?kez?bb és egyben legsóvárbab: a Szent Karácsony. Az Este. Amikor hosszú vajúdas után felsír a Gyermek: jövend? sorsát siratja; majd elnyugszik, és a lehet? legnagyobb szeretetet, áldozatból szeretni, a világnak felkínálja. Az eddig így-úgy féken tartott szeretetvágy előnti a fázó lelket, jeget olvaszt, és egyszerre a csorbítatlan teljességre áhítozik; a hiányt önzéssel akarja betölteni. Kerítést húz a fény köré: legyen együtt a család. Csak a család. Az egész család. Fölrémlik a múlt id?k emléke.

Jókai Anna - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló